

Albert Donaire sol·licitarà testificar en català al Tribunal Suprem

written by Redacció Unilateral | 8 d'abril de 2019

El judici als membres del Govern català, la presidenta del Parlament i sengles activistes socials d'Òmnium i ANC ha generat reaccions dispars. Les declaracions dels acusats (les víctimes) i els testimonis, de moment, llevat dels casos de Baños i Reguant, com a testimonis, que han evidenciat la presumpta parcialitat judicial espanyola després de negar-se a respondre determinades preguntes, i també de Junqueras i Romeva, per abstenir-se de col·laborar del tot, han seguit una tònica seguidista, molt allunyada de la necessària ruptura que havia d'emplaçar la societat civil catalana a fer el mateix. En tots els casos les declaracions s'han fet renunciant a la llengua pròpia dels catalans, difuminant encara més la naturalesa del judici: la negació de la personalitat política del poble català.

Fins i tot, el vicepresident de l'ANC, Josep Cruanyes, excusava aquesta decisió dels presos polítics catalans basant-se en raons tècniques. Per entendre que la traducció consecutiva dificultava l'exposició dels acusats. Aquest fet s'ha copiat, llevat pels experts internacionals, en les declaracions dels testimonis. S'ha abandonat la llengua, per dissimular la naturalesa del conflicte: la confrontació entre

Catalunya i Espanya, com realitats nacionals que si no són incompatibles, almenys es menteixen mútuament de forma permanent.

Els acusats (les víctimes) van fer palesa la seva disconformitat amb les dificultats tècniques que el Tribunal Suprem va oferir per declarar en català, atès que amb prou cautela la sala del Tribunal Suprem no pot impedir-ho, ja que és clar que és un dret. Tot plegat tenint en compte que ni advocats defensors ni cap altra part ha plantejat usar la llengua catalana.

La traducció consecutiva no es va entendre prou bé, ja que sempre permet més temps per exposar una resposta breu i més concisió a l'hora de declarar. Al cap i a la fi, com qualsevol advocat defensor exigeix dels seus patrocïnats, a menys paraules o arguments, millor. I en aquest context, una declaració consecutiva és formidable. Era el mínim que es podia esperar d'uns polítics i activistes que pretenien fer la independència del nostre país: usar la llengua catalana, amb coherència amb el seu valor i a l'estat de dret.

La Carta europea de les llengües és vigent també a Catalunya i a Espanya, i suposa una garantia per a la llengua catalana que cal fomentar en cada un dels articles. I això no s'ha fet. S'ha optat per una drecera en el procés que ha causat molta sorpresa entre els parlants catalans, i serà un fet que els catalans, en general, no oblidaran fàcilment.